

OBSAH:

Předmluva	str. 4
Všeobecný přehled díla	str. 13

KAPITOLA I.

Politický vývoj Rakouska v XIX. století.

I. Dějinná „fakta“ a jich působení	str. 16
§ 1. Velké etapy: od r. 1815. do 1867. Vláda absolutistická. Národnostní myšlenka v nové své formě jejím odpůrcem. Počátkové národního hnutí ve státě rakouském; revoluce r. 1848., pak akce Napoleona III. zabezpečují jeho rozkvět. Sadová a emancipace Maďarů. R. 1867.: dualism, Translajtanie a Cislajtanie. Duch ústavy z r. 1867. Odkud to, že jen částečně došla uskutečnění, str. 17. — § 2. Neněmečtí národové rakouští od r. 1867.: Poláci, Rusíni, Italové, Rumuni, Slovinci, Srbo-Chorvati, Čechové, str. 27. — § 3. Vliv politického rozvoje Slovanů cislajtánských na Františka Josefa a na rakouské Němce, str. 27.	
II. Rakousko skutečné	str. 50
§ 1. Dva pohledy na Rakousko: Rakousko z r. 1867., Rakousko národopisné, str. 52. — § 2. Snahy směřující k federalismu: Več shrnují se záležitosti Rakouska s hlediska mezinárodního. Zeměpisné rozdělení přívržencův a odpůrců federalismu. Federalismus cislajtánský jakožto protiklad „rozkladu Rakouska“. Co překáží federalistickým opravám, str. 53. — § 3. Formule skutečného Rakouska: Jeho tvůrčí složky, str. 59.	

KAPITOLA II.

Všeněmectví.

I. Myšlenka všenněmecká	str. 60
§ 1. Její pruská povaha: Augsburger Zeitung a spisv Moltkovy. str. 61. — § 2. Vilém I., Bismark a všenněmectví:	

král pruský a Čechy r. 1866. Z jakých důvodů kancléř byl vždy proti utvoření Velkého Německa, str. 62. — § 3. Příčiny jejího rozvoje, nabývajícího směru vždy realističtějšího: *Welt politik*, pokroky Slovanů v Rakousku, nová situace říše německé, taktika katolických poddaných Viléma II., str. 63.

II. Kterak Všeněmci odůvodňují svoji thesi str. 77

§ 1. Literatura všenečmecká, zdánlivě malicherná, v pravdě důležitá. Vliv Pavla de Lagarde na nynější hnutí, str 77. — § 2. Velké tři důvody: všenečmečtví jest uskutečnitelno; jeho provedení bylo by výhodným, — ba jest pro říši německou nevyhnutelným, str. 79. — § 3. Posouzení těchto důvodů: jejich základní vada, str. 88.

III. Plán všenečmečký str. 89

§ 1. Povšechné rysy: rozbor programové brožurky: „Velkoněmečko a střední Evropa v r. 1950.“ Na co lze prakticky zredukovati všenečmečké nároky, schopné bezprostředního uskutečnění, str. 90. — § 2. Rozkouskování Rakouska dle názorů Svazu všenečmečkého (*Alldeutscher Verband*), str. 93. — § 3. Jednotlivá období plánu všenečmečkého: zmocnění se Rakouska, doba pozdější radiace Velkého Německa, str. 95.

KAPITOLA III.

Všenečmečká propaganda v Cislajtánii.

I. Utvoření se rakouské strany prusofilské str. 98

§ 1. První počátky: Schönenerer. Linecký program. Vítězný postup myšlenky prusofilské, str. 98. — § 2. Jazyková nařízení hraběte Badeniho pro Čechy a Moravu záminkou veřejného a vášnivého rozechvění; mezi Schönenererem a Drem. Hassem dochází k dorozumění. Jejich zástupci. Svaz všenečmečký jest pořadatelem akce. První úspěchy, str. 100.

II. Agitační a taktické prostředky Všeněmcův str. 103

§ 1. Prostředky agitační: říšsko-německé vánoční stromky, dílo to K. Prölla. Veřejná shromáždění. První příčiny jejich úspěchu. Prusofilská literatura, její původ. Neúspěšnost pokusů potlačovacích. Pohlednice, jejich úloha, souborné vydávání jich *Odin-Vereinem*. Hnutí *Los von Rom*: jeho podstata, akce skupiny Schönenererovy. Jeho nezdar se stanoviska náboženského, jeho úspěch se stanoviska politického. Skutečná povaha a dosah hnutí toho, str. 103. — § 2. Taktika: vzhledem k socialistům, agrárářníkům, obchodníkům a průmysl-

níkům. Nesmířitelnost prusofilů jest promyšlenou a stále se
vzmáhající, str. 108.

- III. Výsledky kampaně str. 112**
§ 1. Určité následky: styky mezi Vídní a Berlínem stávají se
ihned napjatými. Všeněmecká organizace v Rakousku zřízena.
Zjitření národnostních bojův. Působení prusofilské kampaně
na vojsko, úřednictvo, mládež. Pokroky prusofilských myšlé-
nek. Ubývání citů loyálních. Nepokoje v srpnu roku 1899.,
jejich skutečná důležitost, str. 112. — § 2. Síly všeneěmecké
v Cislajtánii: geografické rozdělení. Číselný odhad, str. 123.
- IV. Závažnost přítomné situace str. 124**
§ 1. Tvářnost nynějšího nebezpečí: odvážná minorita a pasivní
majorita. Klamný dojem množství a úloha telegrafických zpra-
vodajství, str. 124. — § 2. Předvídání budoucnosti: oprávněnost
názorů Riegrových. Federalistické hnutí Němců rakouských
může býti na tu chvíli zastaveno. Rakouská strana a její
nutný podklad. Volby z r. 1900.—1901. Jejich evropská důle-
žitost. Zahraniční ruka, str. 125.

KAPITOLA IV.

Rakousko, Uhersko a nový stav věcí.

- I. Jest v zájmu Rakouska, aby připustilo ať již v podobě které-
koliv aplikaci všeneěmectví? str. 130**
§ 1. Národové slovanští: z jakých důvodů jsou federalisty?
Jsou tyto důvody podstatné a trvalé? Jsou Panslavisty? Mohou
býti považováni za upřímně rakouské? str. 130. — § 2. Němci
rakouští: Němec vídeňský a Němec berlínský. Vliv geogra-
fického rozdělení plemen. Loyatism. Rakouská otčina, str.
138. — § 3. Kyně Habsburkům prospěch ze sblížení se s Ho-
henzollery? Čemu učí dějiny. Budoucí úloha panovníka ra-
kouského, str. 141. — § 4. Plyne Rakousku určitá hospodářská
výhoda ze vstoupení do německého Zollvereinu? Ny-
nější stav rakouského obchodu. Jeho příčiny a nutnosti z toho
vyplyvající. Výhody a závady, které by přineslo Rakousku
vstoupení do celní jednoty německé, str. 142.
- II. Jaké stanovisko může zaujati Uhersko oproti hnutí federalisti-
ckému a proudu všeneěmeckému v Cislajtánii? str. 148.**
§ 1. Dřívější politika uherská: její podstatný důvod. Její ny-
nější nedostatečnost, str. 148. — § 2. Projekt samostatného
Uherska: these Košutova. Její evropský dosah. Shoduje se se

zájmy maďarskými? str. 149. — § 3. Zollverein střední Evropy a Uhří. Mohl by podporovati hospodářský rozmach maďarský? str. 153. — § 4. Možnosti, vyplývající pro Uhersko ze zabrání Cislajtanie Německem: nové styky a jejich nebezpečí, str. 157. — § 5. Plány Všeněmcův ohledně Uherska: theorie, fakta, předvídaní budoucnosti, str. 157. — § 6. Nové směry v Uhersku: proud protiněmeckého smýšlení. Maďaři počínají připouštěti zřízení „federalismu“ v Cislajtanii, str. 162.

KAPITOLA V.

Hnutí všenněmecké v říši německé.

I. Veřejné mínění str. 166

§ 1. Jak bylo pracováno: Spolky. Alldeutscher Verband předkládá otázku rakouskou Němcům z říše. Odin-Verein. Gustav-Adolf-Verein. Evangelischer Bund. Allgemeiner Deutscher Sprachverein. Allgemeiner Schulverein. Některé jiné spolky všenněmecké. Tisk: denní listy, revues, telegrafická zpravodajství. Vlivné osobnosti: všenněmecká skupina na říšském sněmu. Evangeličtí pastoři. Von Stollberg-Wernigerode. Mgr. Kopp. Mommsen. Plukovník von Bernhardi. General von der Goltz. Celkový pohled na všenněmeckou organizaci, str. 168. — § 2. Výsledky propagandy: profesori, mládež a Velké Německo. Rychlý postup všenněmeckých myšlének. Všenněmecké bláznovství. Nynější stav smýšlení, str. 190.

II. Vláda berlínská str. 207

§ 1. Výhody, jakých doznávala všenněmecká kampaň: přízeň úřadů. Události čínské způsobují na tu chvíli novou taktiku. Fakta, značící návrat k dřívějším směrům, str. 108. — § 2. Úřední šíření idee Velkého Německa: Brustova a Berdrowova učebnice zeměpisu, str. 211. — § 3. Německý konsul v Praze: kariéra a úspěch, str. 213. — § 4. Vilém II. a Pangermanie: známky, zjišťující pravý stav a pamětihodné výroky, str. 214. — § 5. Otázka peněžní: kdo poskytl podpory nezbytné na všenněmeckou kampaň? str. 220. — § 6. Nová opatření vojenská: zbrojení, opevňování, vojenský zákon ze dne 25. března r. 1899. Hlavní význam, str. 221. — § 7. Zahraniční politika Viléma II.: oproti Rakousku, Anglii, Francii a Rusku. Kam míří ve svém celku, str. 228. — § 8. Nový kancléř říše německé: p. z Bülówů, žák Bismarkův, str. 233.

KAPITOLA VI.

Jak může se utvářeti otázka rakouská.

- I. **V míru** str. 238
- § 1. Pokračováním ve všenněmecké propagandě: jejím hlavním cílem jest úplné zničení rakouského loyalismu, str. 238. — § 2. Usilovnější politickou akcí, prováděnou ve Vídni pod záštitou událostí, které doprovázeti budou změnu na trůně rakouském: eventuelní nástupci Františka Josefa. Trvalá nejistota, str. 239. — § 3. Provedením t. zv. *Sonderstellung*, t. j. vyloučením Haliče, Bukoviny a Dalmácie z Cislajtanie: jaké následky by z toho vplynuly, str. 241. — § 4. Přijetím po sobě sledujících hospodářských opatření, směřujících k tomu, aby usnadněn byl vstup Rakouska do německého *Zollverein*u: sjednocení sazeb, provedení průplavu labsko- a odersko-dunajského, atd., str. 242.
- II. **Ve válce** str. 243
- § 1. Případ uprázdnění trůnu rakouského: co předpokládá tato hypotéza. Jednotlivá období jejího uskutečnění, str. 243. — § 2. Případ „svrchované příležitosti“, vyplývající ze shodných okolností: možné zeslabení francouzské moci vojenské, válka francouzsko-anglická, shoda Chamberlaina a Viléma II., pevninské následky událostí mimoevropských. Osobní akce Viléma II. v této hypotéze, str. 245. — § 3. Technické možnosti provedení: vojenské přípravy německé: Čechy se stanoviska strategického. Rakouská armáda. Počítání s pravděpodobnostmi. Vojenská plná moc císaře Viléma. Zdaž stav smýšlení německého národa činí možnou náhlou mobilisaci? str. 253. — § 4. Mocné působení hotových událostí: Evropa po dnech rozhodných, str. 263.
- III. **Jak nutno jest předvídati různé hypotézy** str. 264
- § 1. Předběžné známky k tomu vybízejí: příklad z r. 1870., str. 264. — § 2. Základní princip zahraniční politiky to káže: „předvídavost“, kteráž jest základem politického postupu Němců, zavinila též jejich úspěchy, str. 264.

KAPITOLA VII.

Čím bylo by Německo o Rakousko zvětšené.

- I. **Nové území** str. 268
- § 1. Jeho rozměry: plošný obsah a přímá vzdálenost od severu k jihu, str. 268. — § 2. Jeho obyvatelstvo: úhrnný počet, str.

268. — § 3. Jaké nesnáze skýtaly by nově získané země se stanoviska německého: Slované a katolíci, str. 268.

II. Následky rozříšení str. 271

§ 1. Vojenské: odhad branné moci, již vládla by konfederace německá (lodstva a vojska), str. 271. — § 2. Hospodářské: menší závislost Německa na cizině co se týče produktů spotřeby. Zlepšení domácí výroby zboží říše německé, str. 273. — § 3. Politické: Německo, mocnost k moři Středozemnímu sahající. Čím jest již Německo na Balkáně, v Turecku a v nejzazším Východě. Čím mohlo by býti rozšíření obvodu činnosti konfederace německé, týkající se Balkánu, Východu, nejzazšího Východu a Všeněmectví. Skutečný význam otázky rakouské, str. 274.

KAPITOLA VIII.

Trvání Rakouska a mocnosti.

I. Státy, které nemohou než přistoupiti ke koalici proti Rakousku nebo v jeho prospěch str. 295

§ 1. Turecko: Otomanská říše a Všeněmectví. Zdaž bude moci Vysoká Porta vrátiti se ke své tradicionelní politice? str. 295. — § 2. Bulharsko: Všeobecné zájmy. Němec politicky i cítěním svým nepřítel Bulharů. Ruský vliv ve Srědci, str. 296. — § 3. Srbsko: Národ a Obrenoviči. Srbové a rakouští Slované. Akce krále Alexandra, str. 296. — 4. Rumunsko: Podstatné zájmy poutají jej k Berlínu. Z kterých příčin může si jen přátí rozdělení Rakousko-Uherska, str. 299. — § 5. Itálie: Rod Savojský a Italové. Terst německým. Jsou možny náhrady? Některá opatření, nedávno vládou kvirinálskou učiněná, str. 300. — § 6. Spojené státy americké: Povaha styků Unie s Německem. V čem utvoření velkého *Zollverein* u střední Evropy dotýká se přímo a ve vysokém stupni Spojených států, str. 303.

II. Státy, v jichž moci jest udržeti celistvost Rakouska . str. 306

§ 1. Anglie: Styky anglicko-německé. Může-li Anglie dopustiti, aby Německo rozšířilo se až po Terst. Proč nemůžeme tak za to míti, str. 306. — § 2. Rusko: Zdaž jest v zájmu Ruska, aby se súčastnilo rozdělení Rakouska? Jaké důvody mohou přiměti vládu petrohradskou, aby rozhodně přála si samostatnosti Rakouska, str. 310. — § 3. Francie: Mohla by otázka rakou-

s k á býti podkladem upravení o t á z k y e l s a s k o - l o t r i n -
s k é? Trojí ráz otázky rakouské se stanoviska francouzského:
politický, hospodářský a sociální. Několik závažných mínění,
str. 318.

Závěr	str. 330
Poznámky k mapě: Rakousko skutečné	str. 354
Abecední seznam důležitějších jmen vlastních a dokladů	str. 355